

D E C Y Z J A

Na podstawie **art. 16** w związku z **art. 5 ust. 2** ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm., zwaną dalej „*u.d.i.p.*”) w związku z **art. 104 § 1** oraz **art. 107** ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 267), **Burmistrz Rabki-Zdroju** po rozpatrzeniu wniosku:

Katarzyna Batko – Tołuc
Szymon Osowski
Członkowie Zarządu
Sieć Obywatelska – Watchdog Polska

z dnia **13 maja 2013 r.**

o udostępnienie informacji publicznej ugody zawartej w dniu 5 lutego 2013 r. pomiędzy Kancelarią Radcy Prawnego Pawła Kukli a Gminą Rabka-Zdrój

odmawia

wnioskodawcy udostępnienia informacji publicznej ugody zawartej w dniu 5 lutego 2013 r. pomiędzy Kancelarią Radcy Prawnego Pawła Kukli a Gminą Rabka-Zdrój.

U Z A S A D N I E N I E

Wnioskodawca zwrócił się w dniu 13 maja 2013 r. do Burmistrza Rabki-Zdroju z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej ugody zawartej w dniu 5 lutego 2013 r. pomiędzy Kancelarią Radcy Prawnego Pawła Kukli a Gminą Rabka-Zdrój.

Pismem znak: S.1431.38.2013 z dnia 2 maja 2013 r. Burmistrz Rabki-Zdroju zwrócił się do Wykonawcy z pytaniem czy korzysta z tajemnicy przedsiębiorstwa w zakresie dokumentu objętego wnioskiem wnioskodawcy.

W dniu 29 maja 2013 r. Wykonawca zastrzegł, że ugoda zawarta pomiędzy Gminą Rabka-Zdrój a Wykonawcą objęta jest tajemnicą jego przedsiębiorstwa i wnosi o jej nie ujawnianie stosownie do treści art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Mając powyższe na uwadze Organ zważył, co następuje:

Prawo do dostępu do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. W szczególności prawo to ograniczone jest ze względu na ochronę "tajemnicy przedsiębiorcy". Pojęcie "tajemnicy przedsiębiorcy" nie zostało zdefiniowane na gruncie przepisów u.d.i.p.. Definicję legalną zbliżonego terminu "tajemnicy przedsiębiorstwa" zawierają natomiast przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. nr 153, poz. 1503 z późn. zm.), która w art. 11 ust. 4 stanowi, że oznacza ono "nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności". Tajemnice te podlegają ochronie w zakresie, w jakim ich ujawnienie mogłoby zagrażać lub naruszać interes indywidualnego przedsiębiorcy (art. 11 ust. 1 powyższej ustawy). W doktrynie wskazuje się, że pojęcia te w istocie stanowią synonimy, a zatem dokonując wykładni zawartego w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. terminu "tajemnica przedsiębiorcy" należy posiłkowo odwołać się do rozumienia "tajemnicy przedsiębiorstwa" na gruncie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (M. Jaśkowska, Dostęp do informacji publicznej w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Toruń 2002, s. 78). Dla uznania określonej informacji za tajemnicę przedsiębiorcy, o jakiej mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p., należy więc wykazać, że przedsiębiorca podjął niezbędne kroki mające na celu zachowanie jej w poufności (tak – m.in. wyrok WSA w Lublinie z dnia 9 maja 2013 r. II SAB/Lu 131/13). W myśl art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji wskazano już wyżej, że przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub **inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności**. Opierając się o treść tego przepisu, należy wskazać, że chodzi w nim o takie informacje, których ujawnienie godziłoby w interes przedsiębiorcy w wymiarze technicznym, technologicznym, organizacyjnym **lub innym, mającym wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności**, a więc o kwestie wynalazcze, związane z działalnością marketingową, tzw. know – how produkcyjne, ewentualnie know – how handlowe **bądź inne**. W niniejszej sprawie żądana przez wnioskodawcę ugoda jest z pewnością **inną informacją**, w rozumieniu w art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Pozostaje więc do rozstrzygnięcia, czy informacja ta posiada **wartość gospodarczą** i czy przedsiębiorca **podjął niezbędne działania w celu zachowania jej poufności**. Zdaniem Organu dla takiego przedsiębiorstwa jak kancelaria prawna szczególnie ważna jest renoma, czyli dobre imię przedsiębiorstwa. Renoma związana jest z opinią, jaką mają o przedsiębiorstwie inne osoby ze względu na zakres jej działalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.11.1986 r., II CR 295/86, OSN 1988/2-3/40). Tak rozumiane dobro narusza zatem przypisanie przedsiębiorstwu niewłaściwego postępowania, mogącego spowodować utratę zaufania

niezbędnego do prawidłowego wykonywania przez niego zadań. Chodzi więc o tego rodzaju wypowiedzi, które w efekcie osłabiają pozycję rynkową danej osoby, podważają jej wiarygodność czy rzetelność i solidność w stosunkach handlowych. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że zawarta w ugodzie informacja dotycząca m. in. rozłożenia ciężaru winny za określone działania czy zaniechania Wykonawcy, ale także i inne warunki ugody mogą osłabiać pozycję rynkową przedsiębiorstwa Wykonawcy i tym samym zagrozić jego interesom jako przedsiębiorcy. Powyższe uprawnia do stwierdzenia, że informacja (treść ugody) posiada wartość gospodarczą, skoro może wpływać na pozycję rynkową Wykonawcy, jego rzetelność czy solidność w stosunkach cywilnych, w których uczestniczy. **Tym samym treść ugody stanowi niewątpliwie inną informację mającą wartość gospodarczą w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.**

Mając powyższe na uwadze koniecznym jest ustalenie, czy przedsiębiorca *podjął niezbędne działania w celu zachowania poufności* treści ugody. W tym zakresie by uniknąć wszelkich wątpliwości Organ zwrócił się do Wykonawcy z pytaniem, czy dokument objęty wnioskiem wnioskodawcy objęty został tajemnicą przedsiębiorstwa. Wykonawca wskazał, że przedmiotowy dokument zawiera informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa i w związku z tym wniósł o nie ujawnianie treści dokumentu stosownie do treści art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Należy nadmienić, że zwrócenie się do Wykonawcy było niezbędne, bowiem powszechnie uważa się, że do zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa może dojść w jakiegokolwiek formie w sposób bezpośredni lub pośredni. – tak S. Sołtysiński, S. Gogulski w Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz [pod red. J. Szwaja], Wydawnictwo C.H. Beck, 2013, str. 466.

Wobec powyższego skoro Wykonawca w sposób jednoznaczny zastrzegł, że treść ugody uważa za tajemnicę przedsiębiorstwa i wnosi o jej nie ujawnianie, a równocześnie treść samej ugody stanowi obiektywnie zgodnie powołanymi wyżej przepisami tajemnicę przedsiębiorstwa, to Organ bez zgody Wykonawcy nie ma prawa jej ujawnienia stosownie do treści art. 5 ust. 2 u.d.i.p. *Organy władzy nie mają kompetencji do korzystania lub ujawniania tajemnic przedsiębiorstwa bez zgody uprawnionego, chyba że przewiduje to ustawa w interesie publicznym. Tajemnice przedsiębiorstwa należy uznać za inne niż własność prawa majątkowe w rozumieniu art. 64 Konstytucji RP. Gwarancje ochrony tych praw wynikają również z wiążących Polskę umów międzynarodowych. Por. np. art. 39 ust. 3 TRIPS oraz Traktat o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą s Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzony w Waszyngtonie 21.3.1990 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 97, poz. 467). Zob. Aneks 3 do tej umowy międzynarodowej.* – tak S. Sołtysiński, S. Gogulski w Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz [pod red. J. Szwaja], Wydawnictwo C.H. Beck, 2013, str. 482. Z pewnością tajemnica przedsiębiorstwa, nie może ulegać prawu do informacji publicznej, które nie ma przecież charakteru absolutnego, zważywszy że celem nadrzędnym ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jest właśnie zwalczanie nieuczciwej konkurencji, której to przepisy muszą mieć pierwszeństwo w stosowaniu i wyłączać w takiej sytuacji dostęp do informacji publicznej. Odmowa

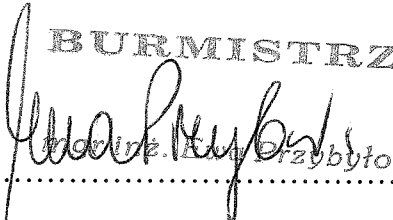
udostępnienia informacji publicznej – orzekana w drodze decyzji wydawanej na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. może nastąpić jedynie w przypadku, gdy istnieje konieczność ochrony konstytucyjnych wartości i dóbr, jak to ma miejsce w rozpoznawanej sprawie. Jeśli zatem przez wzgląd na ochronę tajemnicy przedsiębiorcy informacja publiczna nie może zostać udostępniona, zasadne jest wydanie decyzji o odmowie jej udzielenia. Stosownie do art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw (tu prawa do informacji publicznej) mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym Państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Z przepisu tego wynika, że każdy obywatel może korzystać z konstytucyjnych wolności i praw w granicach zakreślonych przez ustawę, albowiem chroniąc sferę wolności obywatelskich, Konstytucja dopuszcza także ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych praw i wolności, stanowiąc, że "mogą być ustanawiane tylko w ustawie", jak choćby właśnie w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Istotne przy tym jest, że ograniczenia w zakresie korzystania z praw i wolności mogą być wprowadzane tylko wówczas, gdy są konieczne w demokratycznym Państwie w celu zapewnienia jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, ochrony wolności i praw innych osób. Ustawodawca, ustanawiając zatem obywatelskie prawo do informacji publicznej, ma również na względzie potrzebę zapewnienia ochrony interesów jednostki w sferze jej prywatności. Tym samym, określając konstytucyjne wolności i prawa obywatela, prawodawca dostrzega potrzebę wprowadzania ograniczeń tych dóbr. Przedkłada jedno dobro konstytucyjne nad drugie, wytyczając tym samym granice korzystania z wolności i praw, tworząc swoistą hierarchię dóbr, mieszczącą się w ich konstytucyjnych relacjach. W tym kontekście nie bez znaczenia jest także treść ustępu 2 art. 31 Konstytucji, w myśl którego każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych, nikogo też nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje. Ograniczając pewną sferę wolności konstytucyjnej obywatela, przepis ustawy musi czynić to w sposób, który przede wszystkim nie naruszy jej istoty i nie spowoduje zachwiania relacji konstytucyjnego dobra, które jest ograniczane (prawo do informacji publicznej), do celu, jaki temu przyświeca (ochrona prywatności), który to cel musi być także kwalifikowany w kategoriach wartości konstytucyjnej (interes jednostki, interes Państwa). Chodzi zatem o prawidłowe wyważenie proporcji, jakie muszą być zachowane, by przyjąć, że dane ograniczenie wolności obywatelskiej nie narusza konstytucyjnej hierarchii dóbr (zasada proporcjonalności). Prawodawca, ograniczając w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. dostęp do informacji, czyni to więc w zgodzie z zasadą proporcjonalności i nie można w tym przypadku mówić o łamaniu konstytucyjnych uprawnień obywatela, gdy ograniczenie prawa do informacji podyktowane jest prawem jednostki do ochrony jej prywatnych interesów.

Wobec powyższego regulacja zawarta w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. sprzeciwia się udzieleniu wnioskodawcy informacji publicznej. Mając na uwadze powyższe Burmistrz Rabki-Zdroju orzekł jak w sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.) podmiotem ze względu na którego dobro, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. wydano niniejszą decyzję jest przedsiębiorca.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.) w toku postępowania o udostępnienie informacji publicznej stanowisko zajęli:

- Radca Prawny – mgr Marta Gwiazdoń,
- Sekretarz – mgr inż. Maria Daszkiewicz,

BURMISTRZ

.....

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. a/a

Pouczenie

Na podstawie art. 16 ust. 2 u.d.i.p. w zw. z art. 127 § 1 i 2, art. 129 § 1 i 2 k.p.a. w zw. z art. 17 pkt 1 k.p.a., od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Nowym Sączu, za pośrednictwem Burmistrza Rabki-Zdroju, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.